Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (desiata rozšírená komora)

z 29. januára 2025 *

„Ochrana osobných údajov – Článok 65 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2016/679 – Záväzné rozhodnutie, ktorým sa vedúcemu dozornému orgánu udeľuje pokyn rozšíriť rozsah vyšetrovania a vypracovať doplňujúci návrh rozhodnutia – Právomoc Európskeho výboru pre ochranu údajov“

V spojených veciach T-70/23, T-84/23 a T-111/23,

Data Protection Commission, so sídlom v Dubline (Írsko), v zastúpení: D. Young, A. Bateman, R. Minch, M. Delargy, K. Donnelly, solicitors, B. Kennelly, SC, D. Fennelly, E. Synnott a R. Costello, barristers,

žalobkyňa,

proti

Európskemu výboru pre ochranu údajov, v zastúpení: I. Vereecken, C. Foglia a M. Gufflet, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci G. Ryelandt, E. de Lophem a P. Vernet, avocats,

žalovanému,

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora),

v zložení: predsedníčka komory O. Porchia, sudcovia M. Jaeger, L. Madise (spravodajca), P. Nihoul a S. Verschuur,

tajomník: M. Zwozdziak-Carbonne, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní zo 16. apríla 2024,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok [1]

1 Svojimi žalobami opierajúcimi sa o článok 263 ZFEÚ sa žalobkyňa Data Protection Commission, írsky dozorný orgán v oblasti ochrany osobných údajov, domáha čiastočnej neplatnosti záväzných rozhodnutí Európskeho výboru pre ochranu údajov (ďalej len „EDPB“) 3/2022, 4/2022 a 5/2022 z 5. decembra 2022 týkajúcich sa sporov medzi dotknutými dozornými orgánmi v kontexte návrhov rozhodnutí žalobkyne v súvislosti so sociálnou sieťou Facebook, sociálnou sieťou Instagram a službou zasielania správ WhatsApp, a to v rozsahu, v akom jej tieto záväzné rozhodnutia ukladajú povinnosť viesť nové vyšetrovania spracúvania údajov vykonávaného v súvislosti s využívaním týchto aplikácií a na tomto základe vypracovať doplňujúce návrhy rozhodnutí.

Skutkový stav a konanie

[*omissis*]

6 Po výmene korešpondencie s inými dotknutými dozornými orgánmi žalobkyňa konštatovala, že sa nedosiahol konsenzus, pokiaľ ide o námietky podané voči jej návrhom rozhodnutia, a obrátila sa na EDPB v rámci mechanizmu konzistentnosti zavedeného nariadením 2016/679 v súlade s článkom 60 ods. 4 tohto nariadenia.

7 Po preskúmaní troch spisov EDPB prijal 5. decembra 2022 na základe článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 záväzné rozhodnutia 3/2022, 4/2022 a 5/2022. V týchto troch záväzných rozhodnutiach EDPB najprv konštatoval, že väčšina námietok vznesených voči návrhom rozhodnutia žalobkyne je relevantná a odôvodnená v zmysle článku 4 bodu 24 nariadenia 2016/679 a že môže zaujať stanovisko k predneseným otázkam. EDPB v tejto súvislosti z vecného hľadiska schválil niekoľko z týchto námietok, ktoré považoval za relevantné a odôvodnené.

[*omissis*]

Návrhy účastníkov konania

15 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– vo veci T-70/23 zrušil druhú vetu bodov 198 a 487 záväzného rozhodnutia EDPB č. 3/2022,

– vo veci T-84/23 zrušil druhú vetu bodov 203 a 454 záväzného rozhodnutia EDPB č. 4/2022,

– vo veci T-111/23 zrušil body 222 a 326.8 záväzného rozhodnutia EDPB č. 5/2022,

– vo všetkých troch veciach uložil EDPB povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila.

16 EDPB vo všetkých troch veciach navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– subsidiárne obmedzil neplatnosť napadnutých rozhodnutí na ich relevantné časti,

[1] Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

17 Žalobkyňa vo všetkých troch veciach uvádza jediný žalobný dôvod založený na tom, že EDPB prekročil právomoc, ktorú mu priznáva článok 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 tým, že jej v každom z predmetných záväzných rozhodnutí nariadil jednak viesť nové vyšetrovanie aspektov, ktoré ešte neboli preskúmané, a jednak predložiť doplňujúci návrh rozhodnutia v súlade s článkom 60 ods. 3 tohto nariadenia na základe výsledkov tohto nového vyšetrovania.

[*omissis*]

O jedinom žalobnom dôvode založenom na nedostatku právomoci EDPB na prijatie napadnutých predpisov

[*omissis*]

29 Po tomto spresnení je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že na účely výkladu ustanovenia práva Únie treba v zásade zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. novembra 2018, Mensing, C-264/17, EU:C:2018:968, bod 24 a citovanú judikatúru). V prejednávanej veci niektoré tvrdenia žalobkyne vychádzajú tiež z úvah alebo zásad prijatých nad rámec samotného nariadenia 2016/679. Všeobecný súd teda bude rozhodovať o rozsahu právomoci EDPB podľa článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 tak, že v prípade potreby preskúma najprv tvrdenia žalobkyne uvedené v rámci doslovnej, kontextuálnej, teleologickej a historickej analýzy tohto nariadenia, a následne tvrdenia založené na podmienkach priznania právomoci orgánu Únie, na charakteristikách súdnej kontroly vykonávanej na vnútroštátnej úrovni a na nezávislosti dozorných orgánov zodpovedných za ochranu osobných údajov.

O tvrdeniach týkajúcich sa rozsahu právomoci EDPB podľa článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 uvádzaných v rámci doslovnej, kontextuálnej, teleologickej a historickej analýzy uvedeného nariadenia

30 Žalobkyňa sa opiera o znenie článku 65 ods. 1 písm. a), článku 65 ods. 6, ako aj článku 4 bodu 24 nariadenia 2016/679 pri podpore tvrdenia, že EDPB nemá právomoc uložiť vedúcemu dozornému orgánu v záväznom rozhodnutí prijatom na základe prvého z týchto ustanovení povinnosť rozšíriť jeho vyšetrovanie a predložiť nový návrh rozhodnutia na vyvodenie záverov z tohto doplňujúceho vyšetrovania. V tomto zmysle sa odvoláva aj na odôvodnenia 126 a 136 tohto nariadenia.

31 Článok 65 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 2016/679 stanovuje:

„S cieľom zabezpečiť správne a jednotné uplatňovanie tohto nariadenia v jednotlivých prípadoch prijme [EDPB] záväzné rozhodnutie…[,] ak… dotknutý dozorný orgán vzniesol relevantnú a odôvodnenú námietku voči návrhu rozhodnutia vedúceho orgánu alebo vedúci orgán zamietol takúto námietku ako irelevantnú alebo neodôvodnenú. Toto záväzné rozhodnutie sa týka všetkých záležitostí, ktoré sú predmetom relevantnej a odôvodnenej námietky, najmä pokiaľ ide o to, či došlo k porušeniu tohto nariadenia.“

32 Článok 4 bod 24 nariadenia 2016/679 definuje relevantnú a odôvodnenú námietku takto:

„‚Relevantná a odôvodnená námietka' je námietka voči návrhu rozhodnutia, či došlo k porušeniu tohto nariadenia, alebo či je plánované opatrenie vo vzťahu k prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi v súlade s týmto nariadením, ktor[á] musí jasne preukázať závažnosť rizík, ktoré predstavuje návrh rozhodnutia, pokiaľ ide o základné práva a slobody dotknutých osôb a prípadne voľný pohyb osobných údajov v rámci Únie."

33 Článok 65 ods. 6 nariadenia 2016/679 najmä stanovuje:

„Vedúci dozorný orgán alebo prípadne dozorný orgán, ktorému sa podala sťažnosť, prijme svoje konečné rozhodnutie na základe rozhodnutia uvedeného v odseku 1 tohto článku bez zbytočného odkladu a najneskôr do jedného mesiaca po tom, ako [EDPB] oznámil svoje rozhodnutie. … Konečné rozhodnutie dotknutých dozorných orgánov sa prijme za podmienok stanovených v článku 60 ods. 7, 8 a 9. Konečné rozhodnutie odkazuje na rozhodnutie uvedené v odseku 1 tohto článku a uvedie sa v ňom, že rozhodnutie uvedené v uvedenom odseku sa uverejní na webovom sídle [EDPB] v súlade s odsekom 5 tohto článku. Ku konečnému rozhodnutiu sa pripojí rozhodnutie uvedené v odseku 1 tohto článku."

34 Podľa žalobkyne tri ustanovenia citované v bodoch 31 až 33 vyššie obmedzujú pôsobnosť záväzného rozhodnutia EDPB prijatého na základe článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 na rozsah analýz vykonaných v návrhu rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu, ktorý bol oznámený ostatným dozorným orgánom, na ktorých sa vzťahovala vec. Takéto záväzné rozhodnutie podľa nej totiž môže zohľadniť iba relevantnú a odôvodnenú námietku, ktorá sa musí týkať obsahu návrhu rozhodnutia, a nie toho, čo v ňom nie je uvedené. Právny účinok záväzného rozhodnutia je obmedzený na zmeny, ktoré musí príslušný dozorný orgán podľa článku 65 ods. 6 tohto nariadenia vykonať v konečnom rozhodnutí vo vzťahu k návrhu rozhodnutia v lehote jedného mesiaca od jeho oznámenia. Záväzné rozhodnutie sa teda môže týkať len správneho výkladu nariadenia 2016/679 vo vzťahu k tomu, čo je uvedené v návrhu rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu, a predmetné ustanovenia nepriznávajú EDPB žiadnu právomoc vydávať tomuto orgánu pokyny týkajúce sa inej otázky, napríklad s cieľom uložiť mu povinnosť vyšetrovať alebo predložiť nový návrh rozhodnutia.

35 Tento výklad je však reštriktívny vzhľadom na znenie ustanovení citovaných v bodoch 31 až 33 vyššie. Treba totiž pripomenúť, že článok 4 bod 24 nariadenia 2016/679 zahŕňa pod pojem „relevantná a odôvodnená námietka" „námietku voči návrhu rozhodnutia, či došlo k porušeniu tohto nariadenia…, ktorá musí jasne preukázať závažnosť rizík, ktoré predstavuje návrh rozhodnutia, pokiaľ ide o základné práva a slobody dotknutých osôb". Keďže článok 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 stanovuje, že záväzné rozhodnutie prijaté v tejto súvislosti „sa týka všetkých záležitostí, ktoré sú predmetom relevantnej a odôvodnenej námietky", nič nezakazuje, aby sa takáto námietka týkala neexistencie alebo nedostatočnosti analýzy niektorého aspektu veci v tomto návrhu rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu, čo bráni zistiť, či v tomto ohľade došlo alebo nedošlo k porušeniu uvedeného nariadenia. Výraz „námietka voči návrhu rozhodnutia" sa na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, neobmedzuje na námietky proti úvahám nachádzajúcim sa v návrhu rozhodnutia. Keďže záväzné rozhodnutie EDPB sa musí týkať všetkých záležitostí, ktoré sú predmetom relevantných a odôvodnených námietok, tak nič nebráni tomu, aby v prípade, že EDPB vyhovie relevantnej a odôvodnenej námietke týkajúcej sa neexistencie alebo nedostatočnosti takejto analýzy, toto rozhodnutie obsahovalo príkaz, aby vedúci dozorný orgán napravil túto nedostatočnú analýzu, a ak sa to zdá byť nevyhnutné vzhľadom na spis, ktorý má

EDPB k dispozícii, aby na tento účel prehĺbil alebo rozšíril doteraz vykonané vyšetrovanie. Ak sa totiž zdá, že spis nepostačuje na úplné vykonanie požadovanej analýzy, musí to viesť k tomu, že EDPB bude môcť uložiť vedúcemu dozornému orgánu povinnosť doplniť vyšetrovanie.

36 Treba tiež konštatovať, že znenie troch ustanovení citovaných v bodoch 31 až 33 vyššie, posudzovaných spoločne, neobmedzuje rozsah záväzného rozhodnutia len na okamžité zmeny návrhu rozhodnutia predloženého vedúcim dozorným orgánom na účely prijatia konečného rozhodnutia za podmienok vymedzených v článku 65 ods. 6 nariadenia 2016/679, teda len na zmeny týkajúce sa obsahu návrhu rozhodnutia, a nie toho, čo v ňom nie je uvedené. V tejto súvislosti na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, je cieľom tohto posledného ustanovenia len spresniť spôsoby prijatia konečného rozhodnutia, ak toto rozhodnutie môže nastúpiť hneď po záväznom rozhodnutí EDPB, najmä ak nie je potrebné obnoviť vyšetrovanie alebo podrobnejšie či hlbšie analyzovať niektoré aspekty veci. Toto ustanovenie nie je ustanovením týkajúcim sa možného obsahu záväzného rozhodnutia, ktoré je určené právnym základom, v rámci ktorého bolo toto rozhodnutie prijaté, v prejednávanej veci článkom 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679, ktorý sa musí vykladať v spojení s článkom 4 bodom 24 tohto nariadenia, pokiaľ ide o definíciu pojmu „relevantná a odôvodnená námietka“. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že článok 65 ods. 1 nariadenia 2016/679 stanovuje rôzne druhy záväzných rozhodnutí EDPB, ktoré nevyhnutne nezahŕňajú následné a okamžité prijatie konečného rozhodnutia dozorného orgánu.

[*omissis*]

38 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, doslovnú analýzu troch ustanovení citovaných v bodoch 31 až 33, ktorá bola vykonaná v bodoch 35 a 36 vyššie, nemožno vyvrátiť znením odôvodnení 126 a 136 nariadenia 2016/679. V prvom z týchto odôvodnení totiž normotvorca tým, že uviedol, že „na rozhodnutí by sa mali spoločne dohodnúť vedúci dozorný orgán a dotknuté dozorné orgány“, nijako nevylučuje z posúdenia inými dotknutými dozornými orgánmi než vedúcim dozorným orgánom otázku rozsahu analýzy, ktorú musí takéto rozhodnutie v konkrétnom prípade pokrývať, pretože „rozhodnutie“ sa prejavuje nielen posúdeniami, ktoré sú v ňom uvedené, ale aj rozsahom aspektov, ktoré pokrýva. Ak teda neexistuje konsenzus v tejto otázke medzi dotknutými dozornými orgánmi a EDPB o nej rozhoduje, znenie tohto odôvodnenia nevylučuje možnosť, aby EDPB prikázal rozšíriť analýzu a v prípade potreby aj vyšetrovanie. Odôvodnenie 136 nariadenia 2016/679 takisto uvádza, že EDPB „na tieto účely by mal… vydať právne záväzné rozhodnutia v jasne vymedzených prípadoch, keď medzi dozornými orgánmi dôjde k rozporu o tom, a to najmä v rámci mechanizmu spolupráce medzi vedúcim dozorným orgánom a dotknutými dozornými orgánmi vo veci samej, najmä či došlo k porušeniu tohto nariadenia“. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, rozsah vyšetrovania nie je procesným aspektom, ale hmotnoprávnym aspektom veci, pretože určuje rozsah toho, čo treba preskúmať na účely posúdenia, či predmetné spracúvanie alebo spracúvania údajov sú v súlade s nariadením 2016/679.

39 V tejto súvislosti možno už teraz zamietnuť ďalšie tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého výklad pojmu „relevantná a odôvodnená námietka“ uvedeného v bode 35 vyššie umožňuje EDPB adresovať vedúcemu dozornému orgánu príkazy týkajúce sa všetkých právomocí tohto orgánu pod jedinou podmienkou, že otázka, ktorú predložil dotknutý dozorný orgán, bude kvalifikovaná ako relevantná a odôvodnená námietka v takomto zmysle. Ako sa uvádza v článku 4 bode 24 nariadenia 2016/679, relevantná a odôvodnená námietka voči návrhu rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu sa môže vzťahovať len na aspekt týkajúci sa otázky, či je toto nariadenie dodržané alebo či je plánované opatrenie vo vzťahu k prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi v súlade s týmto nariadením. Takáto námietka sa teda môže týkať len hmotnoprávneho aspektu veci a konečných rozhodovacích právomocí vedúceho dozorného orgánu, ktoré sú stanovené

najmä v článku 58 ods. 2 tohto nariadenia a ktoré sa tiež týkajú hmotnoprávneho aspektu. Takáto námietka sa preto nemôže týkať vedenia samotného vyšetrovania (na rozdiel od rozsahu vyšetrovania), ktoré je založené na vyšetrovacích právomociach dozorných orgánov uvedených v článku 58 ods. 1 nariadenia 2016/679.

40 Doslovná analýza článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 vykonaná s prihliadnutím na znenie článku 4 bodu 24, článku 65 ods. 6 a odôvodnení 126 a 136 tohto nariadenia teda hovorí v prospech právomoci EDPB prijímať ustanovenia, akými sú napadnuté ustanovenia, ktoré dávajú žalobkyni pokyn, aby viedla nové vyšetrovanie určitých aspektov dotknutých vecí a následne v tejto súvislosti prijala nové návrhy rozhodnutia. Je potrebné preskúmať, či tvrdenia žalobkyne uvedené v rámci jej kontextuálneho a teleologického výkladu nariadenia 2016/679 môžu odporovať výsledkom tejto prvej analýzy.

[*omissis*]

43 V tejto súvislosti na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, postup spolupráce medzi dotknutými dozornými orgánmi v danom prípade opísaný v článku 60 nariadenia 2016/679, ktorý môže zahŕňať spustenie kontrolného mechanizmu konzistentnosti zabezpečovaného zo strany EDPB, ktorý je stanovený v odseku 4, nie je „jednosmerným“ postupom, v rámci ktorého by jednotlivé štádia po sebe vždy nastupovali v poradí ustanovení, ktoré ich stanovujú, bez možnosti návratu do predchádzajúceho štádia alebo možnosti dočasného zotrvania v rovnakom štádiu. Napríklad na základe situácie stanovenej v odseku 5, na ktorú poukázala žalobkyňa, v ktorej vedúci dozorný orgán zamýšľal riadiť sa sám námietkami ostatných dotknutých dozorných orgánov vznesenými voči jeho návrhu rozhodnutia predloženému podľa odseku 3 a v ktorej predložil týmto orgánom revidovaný návrh rozhodnutia, sa postup môže vyvíjať viacerými spôsobmi. Ak tieto orgány nevznesú námietky proti revidovanému návrhu, konečné rozhodnutie alebo rozhodnutia sa potom priamo prijmú v súlade s odsekmi 6 až 9. V opačnom prípade, t. j. v prípade námietok voči revidovanému návrhu, ak vedúci dozorný orgán prijme všetky tieto námietky alebo ich časť, štádium uvedené v odseku 5 sa obnoví a vedúci dozorný orgán musí predložiť nový revidovaný návrh, v ktorom zohľadní námietky, ktoré prijal. Ak vedúci dozorný orgán neprijme všetky námietky proti revidovanému návrhu alebo ich časť, v súlade s odsekom 4 musí spustiť mechanizmus konzistentnosti tým, že postúpi vec na EDPB na základe najvypracovanejšieho revidovaného návrhu rozhodnutia.

44 EDPB vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza ďalší príklad, ktorý ukazuje, že postup spolupráce medzi dotknutými dozornými orgánmi v danom prípade, stanovený v článku 60 nariadenia 2016/679, nemusí byť nevyhnutne „jednosmerný“. Vedúci dozorný orgán v nadväznosti na námietky ostatných dotknutých dozorných orgánov podané voči jeho návrhu rozhodnutia predloženému podľa odseku 3 tohto článku sa môže sám domnievať, že namiesto toho, aby najprv predložil revidovaný návrh rozhodnutia alebo spustil mechanizmus konzistentnosti, je vhodné vrátiť sa späť a vykonať hlbšie skúmanie pred opätovným predložením návrhu rozhodnutia podľa toho istého odseku 3. EDPB uvádza, že francúzsky dozorný orgán takto postupoval vo veci samej.

45 Rovnako v prípade zásahu EDPB na základe odseku 4 tohto článku a prijatia záväzného rozhodnutia prichádza do úvahy viacero situácií. Ak sa návrh rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu dostatočne zaoberal všetkými relevantnými aspektami prípadu, vedúci dozorný orgán alebo prípadne dozorný orgán, ktorému bola podaná námietka, môžu podľa odsekov 6 až 9 tohto článku prijať konečné rozhodnutie alebo rozhodnutia, ktorými sa prípad ukončí, pričom zohľadnia najmä záväzné rozhodnutie EDPB. Ak sa naproti tomu v záväznom rozhodnutí EDPB

v nadväznosti na námietky podané v tomto zmysle konštatuje, že návrh rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu nerieši alebo nerieši dostatočne všetky relevantné aspekty prípadu a že je prípadne potrebné opätovné začatie vyšetrovania, môže vedúci dozorný orgán alebo dozorný orgán, ktorému bola podaná námietka, prijať čiastočné konečné rozhodnutie alebo rozhodnutia podľa vyššie uvedených ustanovení, avšak vedúci dozorný orgán musí súčasne po prípadnom opätovnom vyšetrovaní doplniť svoju analýzu s cieľom predložiť v súlade s odsekom 3 tohto článku doplňujúci návrh rozhodnutia ostatným dotknutým dozorným orgánom.

46 V rámci kontextuálneho výkladu žalobkyňa uvádza druhé tvrdenie, podľa ktorého s ohľadom na odôvodnenie 141 nariadenia 2016/679 článok 57 ods. 1 písm. f) tohto nariadenia, ktorý uvádza, že dozorný orgán vybavuje sťažnosti a preskúmava v potrebnom rozsahu podstatu sťažnosti, potvrdzuje, že rozsah vyšetrovania, ktoré sa má vykonať v nadväznosti na sťažnosť, podlieha posúdeniu vnútroštátnymi dozornými orgánmi s jedinou výhradou, a to s výhradou vnútroštátneho súdneho preskúmania.

47 V odôvodnení 141 nariadenia 2016/679 sa okrem iného uvádza:

„Každá dotknutá osoba by mala mať právo podať sťažnosť na jednom dozornom orgáne, a to predovšetkým v členskom štáte svojho obvyklého pobytu, a mať… právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že boli porušené jej práva podľa tohto nariadenia, alebo ak dozorný orgán nereaguje na sťažnosť, čiastočne alebo v plnom rozsahu ju odmietne, nevyhovie jej alebo nekoná v prípade, keď je takéto konanie nevyhnutné na ochranu práv dotknutej osoby. Vyšetrovanie na základe sťažnosti by sa s výhradou súdneho preskúmania malo vykonávať v rozsahu primeranom pre konkrétny prípad. …“

48 Článok 57 ods. 1 písm. f) nariadenia 2016/679 a úvahy uvádzané žalobkyňou však nevedú k vylúčeniu otázky primeranosti rozsahu vyšetrovania z mechanizmov spolupráce medzi dotknutými dozornými orgánmi a kontroly koherentnosti zo strany EDPB.

49 Článok 57 nariadenia 2016/679, ktorý sa týka všetkých úloh dozorných orgánov, totiž vo svojom odseku 1 písm. a) stanovuje ako prvú úlohu monitorovanie uplatňovania uvedeného nariadenia a kontrolu jeho dodržiavania. V rozpore s tým, čo v podstate uviedla žalobkyňa na pojednávaní, analýza podmienok, za ktorých sa osobné údaje spracúvajú, a súladu spracovania údajov s týmto nariadením, sa nemôže obmedziť na to, čo uvádza sťažovateľ v sťažnosti.

50 Predovšetkým úplné zabezpečenie úloh kontroly dodržiavania nariadenia 2016/679 a vybavovania sťažností v primeranom rozsahu, stanovených v článku 57 ods. 1 písm. a) a f) tohto nariadenia, si vyžaduje stanovenie primeraného rozsahu analýzy prípadu vo vzťahu k sťažnosti, ktorá je jeho základom, ale aj vo vzťahu k ostatným skutočnostiam, ktoré ju môžu doplniť. Vzhľadom na to, že predmetné spracúvanie osobných údajov je cezhraničné, táto analýza musí viesť k prijatiu rozhodnutí, ktoré sú predmetom postupu spolupráce stanoveného v článku 60 tohto nariadenia. V rámci tohto postupu kritériom, ktoré musí byť splnené na to, aby určitá otázka mohla byť predmetom záväzného rozhodnutia EDPB prijatého na základe článku 65 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia, je to, aby táto otázka viedla k relevantnej a odôvodnenej námietke, ako je definovaná v článku 4 bode 24 tohto nariadenia. Relevantná a odôvodnená námietka sa však podľa svojej definície týka aspektov, ktorých analýza patrí do dvoch vyššie uvedených úloh. Preto skutočnosť, že relevantná a odôvodnená námietka sa týka rozsahu analýzy, prípadne rozsahu vyšetrovania, a že EDPB na ňu reaguje, nijako neohrozuje tieto úlohy. Okrem toho skutočnosť, že predbežné rozhodnutia dozorných orgánov prijaté v nadväznosti na sťažnosť môžu byť predmetom opravných prostriedkov pred vnútroštátnymi súdmi, nebráni tomu, aby návrh

rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu mohol byť v rámci hmotnoprávnych obmedzení zverených mechanizmu konzistentnosti zavedenému nariadením 2016/679 predmetom kontroly zo strany EDPB.

51 Tvrdenia žalobkyne uvedené v rámci kontextuálneho výkladu teda nemôžu podporiť jej stanovisko k nedostatku právomoci EDPB na prijatie napadnutých ustanovení.

52 Naopak, všeobecný kontext povinnosti spolupráce medzi dotknutými dozornými orgánmi, ktorých sa daný prípad týka, zakotvený v nariadení 2016/679, potvrdzuje právomoc EDPB v tejto súvislosti. Článok 60 ods. 1 uvedeného nariadenia totiž okrem iného stanovuje, že „vedúci dozorný orgán spolupracuje s inými dotknutými dozornými orgánmi v súlade s týmto článkom a s cieľom dosiahnuť konsenzus“. Článok 60 ods. 3 toho istého nariadenia spresňuje, že „vedúci dozorný orgán bezodkladne oznámi relevantné informácie týkajúce sa veci iným dotknutým dozorným orgánom“ a že im „bezodkladne predloží… návrh rozhodnutia, aby sa k nemu vyjadrili a aby sa náležite zohľadnili ich stanoviská“.

53 Z toho vyplýva, že spolupráca medzi dotknutými dozornými orgánmi sa vzťahuje najmä na analýzu prípadu ako celku a na vypracovanie rozhodnutia a že vedúci dozorný orgán sa musí v tomto smere snažiť získať súhlas ostatných dotknutých dozorných orgánov. Vyššie uvedené ustanovenia nijako neumožňujú vylúčiť z tejto povinnosti spolupráce otázku rozsahu analýzy, ktorá sa má vykonať, ani prípadnú otázku rozsahu predbežného vyšetrovania, ktoré sa má vykonať. V rozsudku z 15. júna 2021, Facebook Ireland a i. (C-645/19, EU:C:2021:483, body 63 a 64), Súdny dvor pripomenul nevyhnutnosť dialógu a lojálnej a účinnej spolupráce medzi dozornými orgánmi dotknutými v danej veci.

54 Z bodov 41 až 53 vyššie vyplýva, že preskúmanie kontextu vyplývajúceho z ustanovení nariadenia 2016/679 potvrdzuje skôr vykonanú doslovnú analýzu.

55 V rámci teleologického výkladu žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že priznať EDPB právomoc uložiť vedúcemu dozornému orgánu povinnosť vypracovať doplňujúci návrh rozhodnutia a na tento účel rozšíriť rozsah jeho vyšetrovania, je nezlučiteľné s cieľmi mechanizmu „jednotného kontaktného miesta“, ktorý zamýšľal normotvorca zaviesť pri prijímaní nariadenia 2016/679. Cieľom vytvorenia jediného dozorného orgánu pre dotknuté osoby bolo vyhnúť sa najmä zbytočným nákladom a neprimeraným ťažkostiam, ako to uvádza odôvodnenie 129 tohto nariadenia. Opätovné začatie vyšetrovania z dôvodu obyčajnej nezhody medzi dozornými orgánmi by bolo v rozpore s týmto cieľom, keďže by nútilo sťažovateľov a dotknuté podniky čeliť obnoveniu vyšetrovania spojeného s nákladmi a ťažkosťami, hoci toto štádium malo byť už ukončené.

56 Bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k zámerom normotvorcu, však stačí konštatovať, že jednotné kontaktné miesto zodpovedá cieľu zjednodušenia procesnej povahy, ktorý nemôže mať prednosť pred základným cieľom nariadenia 2016/679, ktorým je zabezpečiť dodržiavanie základného práva fyzických osôb na ochranu ich osobných údajov. Odôvodnenie 1 uvedeného nariadenia v tejto súvislosti pripomína, že článok 8 ods. 1 Charty základných práv a článok 16 ods. 1 ZFEÚ stanovujú, že každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú. Rozšírenie vyšetrovania, o ktoré nevyhnutne požiadala aspoň polovica dozorných orgánov v rámci EDPB, nesmeruje – na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa – k sťaženiu úlohy sťažovateľa alebo prevádzkovateľa, ktorého sa sťažnosť týka, ale predstavuje opatrenie na ochranu ich práv.

Navyše vyšetrovanie a analýza vedúceho dozorného orgánu, pokrývajúce od začiatku všetky aspekty potrebné na vypracovanie úplného konečného rozhodnutia týkajúceho sa predmetného prípadu, umožňujú vyhnúť sa nedostatkom uvádzaným žalobkyňou.

57 Tvrdenie žalobkyne, že opätovné začatie vyšetrovania odďaľuje konečné rozhodnutie o aspektoch, ktoré už boli analyzované a vyriešené, treba tiež zamietnuť.

58 Ako to v prejednávanej veci urobila žalobkyňa, v takejto situácii musí príslušný orgán naopak prijať konečné rozhodnutie o hmotnoprávnych aspektoch analyzovaných a vyriešených po záväznom rozhodnutí EDPB v lehote stanovenej v článku 65 ods. 6 nariadenia 2016/679. To mu nebráni v tom, aby vykonal dodatočné vyšetrovanie a analyzoval aspekty prípadu, ktoré ešte neboli preskúmané.

59 Žalobkyňa ďalej uvádza, že nezasahovanie EDPB do určovania rozsahu analýzy, ktorej musí prípad podliehať, čo predstavuje predbežnú alebo procesnú otázku, nebráni tomu, aby mechanizmus spolupráce medzi dozornými orgánmi fungoval.

60 Mechanizmus spolupráce je však obmedzený, ak dotknuté dozorné orgány nedosiahnu konsenzus. Práve v tejto situácii, ktorá je výslovne uvedená v článku 60 ods. 4 nariadenia 2016/679, musí vedúci dozorný orgán prenechať záležitosť, v ktorej sa nedosiahol konsenzus, mechanizmu konzistentnosti, ktorý povedie k vydaniu záväzného rozhodnutia EDPB, ako sa uvádza v tomto ustanovení.

61 Žalobkyňa napokon tvrdí, že takýto nedostatok konsenzu nachádza riešenie vo využití vnútroštátnej súdnej kontroly. Pripomína, že článok 58 ods. 4 a odôvodnenie 141 nariadenia 2016/679 uvádzajú, že vyšetrovanie podlieha účinnému súdnemu preskúmaniu.

62 Je pravda, že ak by EDPB nemohol vyriešiť problém súvisiaci s rozsahom analýzy vykonanej vedúcim dozorným orgánom, vnútroštátny súd by v tomto prípade mohol zasiahnuť. Nariadenie 2016/679 však stanovuje, že otázky vznesené v rámci relevantnej a odôvodnenej námietky dotknutého dozorného orgánu v zmysle článku 4 bodu 24 uvedeného nariadenia sa riešia v rámci mechanizmov spolupráce a prípadne konzistentnosti medzi dozornými orgánmi. Ako však bolo analyzované vyššie, problém týkajúci sa rozsahu analýzy a prípadne rozsahu vyšetrovania vedeného vedúcim dozorným orgánom môže vyvolať relevantnú a odôvodnenú námietku vo vyššie uvedenom zmysle. V dôsledku toho možnosť obrátiť sa na vnútroštátny súd s problémom takejto povahy, ktorá navyše nie je nutne bezproblémová pre sťažovateľa s bydliskom v inom štáte, než je štát vedúceho dozorného orgánu, nemôže znamenať, že pretrvávajúce nezhody medzi dotknutými dozornými orgánmi o otázkach, ktoré boli predmetom relevantných a odôvodnených námietok, sa nemôžu vyriešiť v rámci EDPB.

63 Z bodov 55 až 62 vyššie vyplýva, že preskúmanie cieľov nariadenia 2016/679 potvrdzuje aj doslovnú analýzu vykonanú vyššie.

[*omissis*]

O tvrdeniach založených na podmienkach priznania právomoci orgánu Únie, na vlastnostiach súdnej kontroly vykonávanej na vnútroštátnej úrovni a na nezávislosti dozorných orgánov zodpovedných za ochranu osobných údajov

65 V prvom rade sa žalobkyňa v podstate domnieva, že zásady upravujúce priznanie právomoci orgánu Únie neumožňujú vykladať nariadenie 2016/679 v zmysle uvedenom v predchádzajúcich analýzach, teda v zmysle, podľa ktorého sa priznáva EDPB sporná právomoc.

66 Žalobkyňa odkazuje na článok 5 ZEÚ, aby pripomenula, že Únia môže konať len v hraniciach právomocí, ktoré jej boli zverené. Táto zásada sa uplatňuje na inštitúcie, ako aj na orgány Únie, akými je EDPB. Navyše sa na tieto orgány vzťahuje aj „doktrína Meroni“ vyplývajúca z rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7), ktorá sa uplatňuje na orgány Únie, ako Súdny dvor rozhodol v súvislosti s Európskym orgánom pre cenné papiere a trhy (ESMA) v rozsudku z 22. januára 2014, Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada (C-270/12, EU:C:2014:18, body 53 a 54). Táto doktrína podľa žalobkyne vyžaduje, aby právomoci orgánov Únie boli presne vymedzené a podliehali súdnemu preskúmaniu vzhľadom na ciele stanovené pre dotknutý orgán. Konkrétne v bode 45 druhého z uvedených rozsudkov bolo konštatované, že právomoc ESMA, o ktorej sa v tejto veci diskutovalo a ktorú napokon potvrdil Súdny dvor, je ohraničená rôznymi kritériami a podmienkami, ktoré vymedzujú pôsobnosť tohto orgánu. V rozsudku z 15. júla 2021, FBF (C-911/19, EU:C:2021:599, body 67 a 75), týkajúcom sa Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA), Súdny dvor podľa žalobkyne spresnil, že normotvorca musí výslovne stanoviť právomoc orgánu Únie a že súdna kontrola tejto právomoci musí byť prísna.

67 Tieto zásady uplatnené v judikatúre sa teda vzťahujú na EDPB, ktorý bol zriadený ako orgán Únie v článku 68 nariadenia 2016/679.

68 Je teda potrebné najprv overiť, či výklad prijatý vyššie v tomto rozsudku umožňuje usúdiť, že výkon právomoci EDPB, keď ukladá vedúcemu dozornému orgánu povinnosť rozšíriť jeho analýzu a prípadne jeho i vyšetrovanie, „je ohraničený rôznymi kritériami a podmienkami, ktoré vymedzujú rozsah [jeho] pôsobnosti“, ako konštatoval Súdny dvor v súvislosti s právomocou ESMA, ktorá bola spochybnená vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 22. januára 2014, Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada (C-270/12, EU:C:2014:18).

69 V tejto súvislosti, ako vyplýva z článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 v spojení s článkom 4 bodom 24 uvedeného nariadenia, túto právomoc uložiť vedúcemu dozornému orgánu povinnosť rozšíriť jeho analýzu a prípadne jeho vyšetrovanie možno vykonať až po tom, čo dotknutý dozorný orgán vzniesol relevantnú a odôvodnenú námietku voči návrhu rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu, v dotknutom prípade v súvislosti s neexistenciou analýzy aspektu otázky, „či došlo alebo nedošlo k porušeniu… nariadenia [2016/679] alebo či je plánované opatrenie vo vzťahu k prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi v súlade s [týmto] nariadením“, ktorá „musí jasne preukázať závažnosť rizík, ktoré predstavuje návrh rozhodnutia, pokiaľ ide o základné práva a slobody dotknutých osôb a prípadne voľný pohyb osobných údajov v rámci Únie“.

70 Okrem toho podľa článku 65 ods. 2 a 3 nariadenia 2016/679 výkon vyššie uvedenej právomoci predpokladá, že v rámci EDPB dvojtretinová väčšina, alebo aspoň jednoduchá väčšina jeho členov za určitých okolností vrátane predsedu v prípade rovnosti hlasov v podstate schválila túto relevantnú a odôvodnenú námietku a následné opatrenia, ktoré sa majú prijať. Je teda potrebné, aby značný počet dozorných orgánov potvrdil neexistenciu alebo nedostatočnosť analýzy dôležitého aspektu predmetného prípadu a aby sa zhodol na opatreniach, ktoré má vedúci

dozorný orgán prijať na nápravu tohto stavu. V tejto súvislosti treba zohľadniť skutočnosť, že samotný EDPB sa skladá z veľkého počtu nezávislých orgánov špecializovaných v danej oblasti, a preto väčšinový súhlasný názor týchto orgánov v rámci EDPB poskytuje záruky, pokiaľ ide o výkon tejto právomoci. Okrem toho hoci pojem „relevantná a odôvodnená námietka“ spomenutý v bode 69 vyššie ponecháva priestor na voľnú úvahu, najmä pokiaľ ide o určenie, či dotknutý prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ porušil nariadenie 2016/679 alebo či sa má takýto aspekt preskúmať pri zisťovaní tejto skutočnosti, všetky tieto otázky odkazujú na konkrétne právne pravidlá uvedené v tomto nariadení, čo neumožňuje výkon „širokej diskrečnej právomoci“.

71 Možno to zhrnúť tak, že pokiaľ ide o otázku ohraničenia právomoci EDPB, ktorú žalobkyňa spochybňuje, treba konštatovať, že na jednej strane sa táto právomoc vykonáva len v prípade jasne zistenej nedostatočnosti analýzy vedúceho dozorného orgánu pri riešení prípadu, ktorá môže mať významné dôsledky, ako to vyplýva z definície relevantnej a odôvodnenej námietky uvedenej v článku 4 bode 24 nariadenia 2016/679, a na druhej strane že táto právomoc vyplýva z kolektívneho posúdenia vykonaného dozornými orgánmi tvoriacimi EDPB, ktoré zasahujú za podmienok uvedených v bode 70 vyššie.

72 Pokiaľ ide o otázku, či je predmetná právomoc „výslovne“ stanovená normotvorcom, treba zdôrazniť, že príslovka „výslovne“, ako aj príslovky „zrejme“ a „jasne“, ktoré sú synonymá a odkazujú na prídavné meno „výslovný“, „zrejmý“ a „jasný“, znamenajú, že niet pochybností o rozsahu toho, čo bolo vyjadrené. Z vyššie uvedeného doslovného, kontextuálneho a teleologického výkladu pritom vyplýva, že nemožno pochybovať o tom, že EDPB má spornú právomoc, a teda o tom, že túto právomoc výslovne stanovil normotvorca. Možno poznamenať, že v rozsudku z 15. júla 2021, FBF (C-911/19, EU:C:2021:599), týkajúcom sa EBA, sa usmernenia tohto orgánu, v prípade ktorých bolo spochybňované, že tento orgán má právomoc ich prijať, týkali „mechanizmov dohľadu nad produktmi a riadenia produktov pre produkty retailového bankovníctva“. V žiadnom z aktov uplatniteľných na tento orgán sa v doslovných zneniach neuvádzalo, že tento orgán môže v tejto súvislosti prijať usmernenia. Práve na základe analýzy všetkých týchto aktov, t. j. nariadenia o EBA, ktoré vo všeobecnosti stanovovalo jeho právomoc prijímať usmernenia na konkrétne účely, a rôznych smerníc týkajúcich sa finančných inštitúcií a finančných produktov, Súdny dvor konštatoval, že sporné usmernenia patria do tejto právomoci.

73 Okrem toho treba konštatovať, že výkon právomoci EDPB uložiť vedúcemu dozornému orgánu povinnosť rozšíriť jeho analýzu a v prípade potreby i vyšetrovanie podlieha súdnemu preskúmaniu. Je pravda, že v prejednávanej veci sa žalobkyňa rozhodla spochybniť napadnuté ustanovenia len z dôvodu nedostatku právomoci EDPB bez toho, aby spochybnila konkrétne posúdenie zo strany EDPB týkajúce sa námietok, ktoré vzniesli niektoré dozorné orgány voči návrhom rozhodnutí, čo je posúdenie, ktoré viedlo k prijatiu týchto ustanovení. Súd Únie však môže v hraniciach žalobných dôvodov, ktoré mu boli predložené, overiť zákonnosť podstaty takýchto ustanovení v závislosti od okolností prejednávanej veci. Predovšetkým by mohol v prvom rade overiť, či EDPB prijatím ustanovení takejto povahy skutočne zohľadnil relevantnú a odôvodnenú námietku dozorného orgánu v zmysle článku 4 bodu 24 nariadenia 2016/679. V druhom rade by mohol overiť zákonnosť samotnej podstaty takýchto ustanovení vydávajúcich pokyny dozorným orgánom.

74 Takýto druh súdneho preskúmania je „prísny“ v zmysle rozsudku z 15. júla 2021, FBF (C-911/19, EU:C:2021:599, bod 67). Súd rozhodujúci o zákonnosti je totiž vo všeobecnosti viazaný svojou povinnosťou, ako aj procesnými pravidlami a jeho preskúmanie je nevyhnutne prísne, ak v celom rozsahu plní svoju úlohu v rámci týchto pravidiel. Pokiaľ ide o hmotnoprávne otázky, v závislosti

od miery voľnej úvahy, ktorou disponuje alebo nedisponuje autor napadnutého aktu, súd rozhodujúci o zákonnosti vykonáva štandardné preskúmanie (v zásade pokiaľ ide o právne aspekty, zistenie skutkového stavu a prípady viazanej právomoci) alebo obmedzené preskúmanie (v zásade vo vzťahu ku komplexným technickým aspektom alebo v prípade, keď orgán disponuje voľnou úvahou, keď súd sankcionuje len zjavne nesprávne posúdenie) [pozri v tomto zmysle a analogicky, pokiaľ ide o preskúmanie rozhodnutí vnútroštátnych orgánov v oblasti ochrany osobných údajov vnútroštátnym súdom, rozsudok zo 7. decembra 2023, SCHUFA Holding (Odpustenie zostatku dlhu), C-26/22 a C-64/22, EU:C:2023:958, body 68 a 69].

75 Z bodov 67 až 74 vyššie vyplýva, že podmienky priznania právomoci orgánu Únie nebránia analýze, ktorá bola skôr vykonaná v tomto rozsudku.

76 V druhom rade žalobkyňa uvádza rôzne dôvody na preukázanie toho, že vnútroštátne súdy predstavujú „vhodný prostriedok“ na riešenie sporov súvisiacich s vyšetrovaním, to znamená, že majú najlepšie predpoklady na to, aby tak urobili.

77 Ako však bolo uvedené v bode 62 vyššie, normotvorca Únie sa rozhodol, že pretrvávajúce nezhody medzi dotknutými dozornými orgánmi týkajúce sa rozsahu analýzy veci a prípadne rozsahu vyšetrovania, ktoré sa v tejto súvislosti vedie, budú vyriešené v rámci mechanizmu konzistentnosti v rámci EDPB. Tvrdenia žalobkyne, ktoré majú preukázať, že vnútroštátne súdy predstavujú „vhodný prostriedok“ na riešenie sporov súvisiacich s vyšetrovaním, sú preto neopodstatnené.

78 Je potrebné dodať, že vzhľadom na to, že tak vnútroštátny súd, ako aj EDPB môžu byť vyzvané, aby sa vyjadrili k rozsahu analýzy a vyšetrovania, judikatúra Súdneho dvora v oblasti uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 101 a 102 ZFEÚ, v ktorej je zodpovednosť za vykonávanie politiky Únie rozdelená medzi vnútroštátnu úroveň a úroveň Únie, stanovila niekoľko zásad na koordináciu činnosti vnútroštátnych súdov a subjektu Únie povereného zabezpečením konzistentnosti pri uplatňovaní dotknutej politiky, konkrétne Komisie (rozsudky z 28. februára 1991, Delimitis, C-234/89, EU:C:1991:91, a zo 14. decembra 2000, Masterfoods a HB, C-344/98, EU:C:2000:689). Hoci nie je vylúčené, že podľa týchto zásad bude vnútroštátny súd považovať za vhodnejšie prerušiť konanie až do vydania rozhodnutia príslušného subjektu Únie, alebo že v prípade, že toto rozhodnutie bolo vydané, by mohol byť ním viazaný, pokiaľ nemá pochybnosti o jeho platnosti a v rámci prejudiciálneho konania nepožiada Súdny dvor o jeho posúdenie v tejto súvislosti, tieto situácie sú vlastné takémuto rozdeleniu zodpovednosti a potrebe zabezpečiť v celej Únii koherenciu pri uplatňovaní dotknutej politiky.

79 Treba tiež dodať, že na rozdiel od toho, čo žalobkyňa tvrdí v treťom rade, záväzné rozhodnutie EDPB prijaté na základe článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679, ktoré jej ukladá povinnosť rozšíriť jej analýzu a vyšetrovanie, nespochybňuje jej schopnosť hierarchicky usporiadať plnenie jej rôznych úloh ako nezávislého orgánu, čo je úloha, ktorej preskúmanie prináleží výlučne vnútroštátnemu súdu. Všeobecnejšie nespochybňuje ani jej nezávislosť zakotvenú v článku 39 ZEÚ, článku 16 ods. 2 ZFEÚ a článku 8 ods. 3 Charty základných práv.

80 Na jednej strane ak totiž vedúci dozorný orgán, či už z vlastnej iniciatívy v štádiu spolupráce medzi dotknutými dozornými orgánmi v nadväznosti na zásahy dotknutých dozorných orgánov v tomto zmysle alebo po takomto záväznom rozhodnutí, musí doplniť svoju analýzu a vyšetrovanie prípadu, nie je povinný tak urobiť vo všetkých týchto veciach prednostne vo vzťahu k svojim ostatným úlohám. Môže napríklad oznámiť, že prvý návrh rozhodnutia alebo prvé rozhodnutie, ktoré prijme, sa zaoberá len časťou otázok vyplývajúcich z daného prípadu a že neskôr bude pokračovať vo svojich analýzach a vyšetrovaní.

81 Len za okolností stanovených v článku 66 nariadenia 2016/679, keď sa iný dotknutý dozorný orgán domnieva, že je naliehavo potrebné konať s cieľom chrániť práva a slobody dotknutých osôb, môže naliehavé záväzné rozhodnutie EDPB uložiť vedúcemu dozornému orgánu povinnosť bezodkladne preskúmať poradie jeho priorít na účely vyriešenia prípadu. Normotvorca teda stanovil túto možnosť len pre výnimočné prípady. Záväzné rozhodnutia 3/2022, 4/2022 a 5/2022 však neboli prijaté na základe uvedeného článku 66, a preto neukladali žalobkyni poradie priorít medzi jej rôznymi úlohami.

82 Na druhej strane ustanovenia primárneho práva, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, neznamenajú absolútnu nezávislosť v zmysle neexistencie akejkoľvek kontroly orgánov členských štátov, ktoré sú v prvom rade poverené dohľadom nad uplatňovaním pravidiel týkajúcich sa ochrany osobných údajov. Tieto ustanovenia uvádzajú len to, že dohľad nad dodržiavaním uvedených pravidiel je zverený nezávislým orgánom, čo teda nijako nebráni systému vzájomnej kontroly medzi nezávislými orgánmi, ako sú mechanizmus spolupráce a konzistentnosti stanovený v nariadení 2016/679, ani nebráni súdnemu preskúmaniu rozhodnutí prijatých rôznymi zúčastnenými orgánmi. Dôležité je, aby samotní audítori boli nezávislí. Tak je to v prípade EDPB, keďže ho tvoria dozorné orgány členských štátov a Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov, ktorý je sám nezávislým orgánom vo vzťahu k inštitúciám a iným subjektom Únie, nad ktorými vykonáva dozor.

[*omissis*]

O trovách

84 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi EDPB.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. Žaloby vo veciach T-70/23, T-84/23 a T-111/23 sa zamietajú.

2. Data Protection Commission je povinná nahradiť trovy konania.

Porchia Jaeger Madise

Nihoul Verschuur

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. januára 2025.

Podpisy